

der i Parlamentet, og see om der findes en eneste Lov, som ubeluffer dem. Men hvem ubeluffer dem da? Det gjør Regjeringen, idet den siger: I ere vore Embedsmænd, og blande I Eder ind i det politiske Liv, saa have I tabt alle Krav, saa gaae I af, og saa forsvinde I som saadanne — og derfor vide de, at de skulle støtte denne Regjering. — de tjene dog ikke denne paa Regjeringens Vegne, men paa Statens Vegne, efter Statens Lov. Den Embedsmand, som vil udveyle sin Tjeneste for Statens Betaling, stiller sig i den omtalte Henseende i et andet Forhold til Staten og til det borgerlige Samfund end den Mand, som giver de Midler, hvorfor disse Tjenester udveyles (Stemmer: Høst Grundlovens § 60). — Grundlovens § 60; jeg veed godt, hvorledes den er bleven til, og kender hele dens Betydning. Der staar i den, og den har ikke anden Betydning end den, at dersom Regjeringen — som jeg troer, den burde — vilde erkjende det for et Misgreb, at Embedsmændene paa denne Maade indblande sig i det offentlige politiske Liv, saa ansætter den ikke en Embedsmand uden iforveien at gjøre det Samme som i England (Stemmer: Det er grundlovstridigt!). De Herrer sige, at det er grundlovstridigt; men Grundloven siger jo kun, at Regjeringen ikke kan forbyde ham at tage mod Valg, men den kan lade være at ansætte ham, den kan slutte Contract med ham og sige: kun under de og de Vilkaar bliver Du ansat, og den private Contract skal dog vel opretholdes. Det vilde være ligesaa grundlovstridigt i England som her at forbyde Embedsmanden at modtage Valg, naagtet der derom ikke findes nogen Forskrift. I vor Grundlov staar der vel, at Regjeringen ikke maa nægte Embedsmanden at modtage Valg, men derimod staar der ikke et Ord om, at den ikke maa nægte ham at forlade hans Embede; Embedsmændene staae under Regjeringens Baretægt og overtage deres Embeder under dennes Instrux, og hvad der indeholdes i denne Instrux ligger mellem Regjeringen og dem, og deri blander Grundloven sig ikke. Jeg skal imidlertid ikke inlade mig paa at forfølge Sagen videre. (Stemmer: Hør, hør!); — ja, det er ubehageligt at høre Sligt, det begriber jeg nok; men jeg har ikke bragt det

paa Bane, jeg har kun sbaaret paa, hvad der er sagt her i Salen fra en anden Side.

Formanden: Jeg maa beklage, at min Annodning til den ærede Rigsdagsmand om at holde sig til Discussionen over den foreliggende Sag ikke er bleven imødekommen, og jeg maa gjentage den Opfordring til de ærede Medlemmer, ikke at gaae ind paa at discutere saadanne almindelige Spørgsmaal, der ikke særlig vedrøre de Indstillinger, der foreligge til Afstemning.

S. Sage: Efter denne Opfordring af den ærede Formand antager jeg ikke, at vi kunne forhandle dette Spørgsmaal, der saa udsørligt er blevet behandlet af den ærede sidste Taler. Jeg seer mig sølgelig affaaeret fra at imødegaae de i mine Tanker urigtige Paastande, som den ærede Rigsdagsmand har fremsat, og jeg skal heller ikke gjøre det, men kun nedlægge Indsigelse mod, at det, som den ærede Rigsdagsmand har sagt, skal af Forsamlingen betragtes som rigtigt. Jeg kan ikke nægte, at det er mindre rigtigt af den ærede Rigsdagsmand, efterat Formanden har opfordret til at holde sig til Sagen, at benytte Leiligheden til at sige Endeel, som trængte til at imødegaaes, men som ikke kan imødegaaes.

Indenrigsministeren: Jeg skal ogsaa bemærke, at jeg med Glæde hører mig for den ærede Formands Afgjørelse, og jeg vilde gjøre det, selv om jeg ikke i nærværende Tilfælde fandt den fuldkommen rigtig. Det gjør mig ondt, at det ærede Medlem (Tscherning), som her har villet docere Læren om god Disciplin, i saa Henseende selv har givet et saa slet Exempel; men jeg skal frafalde at forfølge Sagen og henholde mig til, hvad jeg har sagt.

Tscherning: Jeg maa gjentagte i Erindringen, at det er den ærede Minister, som har stævnet mig herind for Retten for min Mening.

N. Jensen: Jeg skal blot med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (N. A. Hansen) be-